

Riktlinjer

om sammanfattning av resolutionsplaner

Innehållsförteckning

1	Tillämpningsområde	3
2	Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
2.1	Hänvisningar till lagstiftning	4
2.2	Förkortningar	4
2.3	Definitioner	5
3	Syfte	5
4	Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter	6
4.1	Riktlinjernas status	6
4.2	Rapporteringskrav	6
5	Riktlinjer om sammanfattning av resolutionsplaner	7
5.1	Riktlinje 1: Allmänna överväganden om relevans och proportionalitet	7
5.2	Riktlinje 2: Scenarier för obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser	8
5.3	Riktlinje 3: Sammanfattningens innehåll – huvudinslag	8
5.4	Bilaga A till riktlinjerna: Mall för sammanfattning av resolutionsplaner	8
5.4.1	Del 1 – Huvudinslag i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten 8	
5.4.2	Del 2 – Huvudinslag i sammanfattningen av resolutionsplanen	13

1 Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer gäller för centrala motparter resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU) 2021/23.

Omfattning

2. Dessa riktlinjer är tillämpliga med avseende på artikel 12.8 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, när det gäller den information som avses i artikel 12.7 a i samma förordning och som ska förmedlas till den centrala motparten samt med avseende på kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2023/1193.

Ikraftträdande

3. Dessa riktlinjer börjar gälla två månader efter det datum då de offentliggjorts på Esmas webbplats på EU:s officiella språk.

2 Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

2.1 Hänvisningar till lagstiftning

Emir	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ¹ .
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG ² .
Förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ³ .

2.2 Förkortningar

<i>EES</i>	Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
<i>ESFS</i>	Europeiska systemet för finansiell tillsyn
<i>Esma</i>	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
<i>EU</i>	Europeiska unionen
<i>Kommissionen</i>	Europeiska kommissionen

¹ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1–59.

² EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

³ EUT L 22, 22.1.2021, s. 1–102.

2.3 Definitioner

- Om inget annat anges har de termer som används i dessa riktlinjer samma betydelse som i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter och Emir.

3 Syfte

- Med tanke på behovet av att ge vägledning om sammanfattningen av den resolutionsplan som ska förmedlas till centrala motparter i samband med resolutionsplanering enligt artikel 12.8 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter, har Esma beslutat att utfärda riktlinjer enligt artikel 16.1 i Esmaförordningen, enligt vilken Esma får utfärda riktlinjer i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, i detta fall artikel 12.7 a och artikel 12.8 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter samt delegerad förordning (EU) 2023/1193 om innehållet i resolutionsplaner.
- Syftet med dessa riktlinjer är särskilt att klargöra vad som avses med huvudinslagen i resolutionsplanen som bör ingå i den sammanfattning som avses i artikel 12.7 a i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter och som ska förmedlas till den centrala motparten i enlighet med artikel 12.8 i samma förordning. Esma har därför utformat en mall för denna sammanfattning, som återfinns i bilaga A till dessa riktlinjer. Mallen bör användas av resolutionsmyndigheterna när de utarbetar sammanfattningar av resolutionsplaner enligt artikel 12.7 a i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.
- Det blir enklare för resolutionsmyndigheter att utarbeta sammanfattningar av resolutionsplanerna på ett gemensamt och harmoniserat sätt om Esma klargör vad resolutionsmyndigheter bör beakta vid identifiering av huvudinslagen i sammanfattningarna som ska förmedlas till centrala motparter.
- Riktlinjerna gör det möjligt för resolutionsmyndigheter att anpassa sammanfattningen efter varje enskild central motparts förutsättningar och organisation. Riktlinjerna innehåller en förteckning som resolutionsmyndigheterna åtminstone bör beakta när de upprättar sammanfattningar av resolutionsplaner. Denna förteckning är inte uttömmande, varför resolutionsmyndigheter kan lägga till delar som de anser väsentliga och som är relevanta för den centrala motparten att känna till.
- Riktlinjerna ger vägledning om hur man på lämpligt sätt sammanfattar huvudinslagen i resolutionsplanen, samtidigt som det säkerställs att resolutionsmyndigheterna har tillräcklig flexibilitet för att på ett proportionerligt sätt kunna anpassa varje sammanfattning efter den centrala motpartens särdrag.

4 Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

4.1 Riktlinjernas status

10. I enlighet med artikel 16.3 i Esmaförordningen ska resolutionsmyndigheterna med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
11. De resolutionsmyndigheter som omfattas av dessa riktlinjer bör följa dem genom att införliva desamma i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsyns- och resolutionsramar, beroende på vad som är lämpligast.

4.2 Rapporteringskrav

12. Inom två månader från offentliggörandet av riktlinjerna på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk måste de behöriga myndigheter som berörs av riktlinjerna meddela Esma om de i) tillämpar, ii) inte tillämpar riktlinjerna men avser att tillämpa dem, eller iii) inte tillämpar riktlinjerna och inte avser att tillämpa dem.
13. Om riktlinjerna inte följs måste resolutionsmyndigheterna också inom två månader från det datum då riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma om skälen till varför de inte följer riktlinjerna.
14. En mall för anmälan finns på Esmas webbplats. Så snart mallen har fyllts i ska den översändas till Esma.

5 Riktlinjer om sammanfattning av resolutionsplaner

5.1 Riktlinje 1: Allmänna överväganden om relevans och proportionalitet

Riktlinje 1

Sammanfattningen av huvudinslagen i den plan som avses i artikel 12.7 a i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter bör utarbetas med hänsyn till följande principer om relevans:

- a) Sammanfattningen bör beskriva huvudinslagen i resolutionsplanen och ge den centrala motparten en översiktlig bild av planen. Särskilt bör information tillhandahållas om i) de olika resolutionsscenarier och resolutionsstrategier man har för avsikt att tillämpa vid en resolution, där åtskillnad görs mellan obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av dessa båda, ii) vilka resolutionsåtgärder man har för avsikt att vidta och hur de kan påverka den centrala motparten, iii) vilka förväntningar det finns på att den centrala motparten ska samarbeta i resolutionsprocessen och iv) hur resolutionsåtgärderna kan påverka kontinuiteten i den centrala motpartens verksamhet.
- b) Sammanfattningen bör informera den centrala motparten om **åtgärder som den centrala motparten ska vara beredd att vidta** och om vilka uppgifter som den centrala motparten ska vara beredd att tillhandahålla.
- c) Sammanfattningen av resolutionsplanen bör inrikta sig på de delar av planen som **sannolikt kommer att ha en väsentlig inverkan på den centrala motpartens återhämtnings- och krishanteringsplanering**.
- d) Sammanfattningen bör vara kortfattad och fokusera på huvudinslagen som anges ovan. Samtidigt bör den dock vara tillräckligt förklarande och redogöra för de **huvudinslag** som har beaktats vid utarbetandet av resolutionsplanen för den centrala motparten.
- e) Huvudinslagen bör på ett korrekt sätt spegla de relevanta delarna i resolutionsplanen för den centrala motparten utifrån risk- och organisationsprofilen samt med hänsyn till affärsmodell, medlemskap och vilka produkter det är som ska clearas.
- f) Vid utformningen av sammanfattningen bör hänsyn tas till den centrala motpartens särdrag, resolutionsplanens komplexitet och den detaljnivå för informationen som anses nödvändig för att uppnå sammanfattningens syfte, det

vill säga att informera den centrala motparten om de huvudinslag i planen som är relevanta för den centrala motparten att känna till.

5.2 Riktlinje 2: Scenarier för obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser

Riktlinje 2

Vid utarbetandet av sammanfattningen av resolutionsplanen bör resolutionsmyndigheter använda mallen i del 1 i bilaga A till dessa riktlinjer.

Resolutionsmyndigheterna bör i tillämpliga fall fylla i kolumnen för varje scenario i mallen i del 1 i bilaga A, och där ange huvudinslagen för vart och ett av scenarierna. Den centrala motpartens företagsstruktur, risk, komplexitet, de clearingtjänster som den tillhandahåller, dess clearingmedlemmar (och deras kunder) samt dess övergripande ägande och koncernstruktur kan innebära att scenarierna behöver anpassas. I de fall scenarierna anpassats bör det framgå av sammanfattningen. Det bör tydligt framgå om varje scenario utgör en obeståndshändelse, en icke-obeståndshändelse eller på grund av en kombination av dessa båda.

5.3 Riktlinje 3: Sammanfattningens innehåll – huvudinslag

Riktlinje 3

När sammanfattningen av huvudinslagen av resolutionsplanen görs bör resolutionsmyndigheter använda mallen i bilaga A, del 2 till dessa riktlinjer och fylla i informationen om "Huvudinslag i sammanfattningen av resolutionsplanen".

5.4 Bilaga A till riktlinjerna: Mall för sammanfattning av resolutionsplaner

5.4.1 Del 1 – Huvudinslag i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten

Bilagan nedan bör fyllas i av resolutionsmyndigheten på ett sätt som är förenligt med riktlinjerna 1–2. Om en typ av scenario inte används bör resolutionsmyndigheten markera detta med "Ej tillämpligt" i tabellen. Beslutet att inte använda ett scenario för den berörda

centrala motparten bör bygga på en bedömning i enlighet med förfarandet i artikel 14 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Typer av scenarier (Artiklarna 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	Faktorer för att beskriva typen av scenarier (artikel 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	En beskrivning av huvudinslagen i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten. (fylls i av resolutionsmyndigheten)
Obeståndsscenario – Misslyckad återhämtning på grund av att den centrala motparten inte har tillräckliga medel och verktyg	Upprätta ett scenario där en central motpart inte fullt ut har åtgärdat likviditetsbrister eller där förlustfördelningsarrangemangen inte fullt ut åtgärdar kreditförluster utan täckning. Till följd av detta räcker inte medlen och verktygen för återhämtning till för att absorbera förlusterna och fylla på de finansiella medlen i den grad som krävs för att uppfylla minimikraven i lagstiftningen.	
Obeståndsscenario – Misslyckade förlustfördelningsarrangemang	Upprätta ett scenario där förlustfördelningsarrangemangen som fastställts i den centrala motpartens återhämtningsplan inte fungerar som avsett och de avsatta medlen, eller de planerade verktygen, därför inte är fullt ut tillgängliga vid återhämtningen.	
Obeståndsscenario – Ett flertal clearingmedlemmar uppfyller inte sina skyldigheter gentemot den centrala motparten under återhämtning	Upprätta ett scenario där flera clearingmedlemmar inte uppfyller sina skyldigheter gentemot den centrala motparten under återhämtning. Gruppen av clearingmedlemmar som inte uppfyller sina skyldigheter behöver vara tillräckligt stor för att den centrala motparten ska vara oförmögen att fortsätta sin verksamhet, eller alternativt att clearingmedlemmarnas underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter leder till att det allmänna förtroendet för den centrala motparten medför att den centrala motparten blir oförmögen att fortsätta sin verksamhet.	
Obeståndsscenario – Olämplig tidpunkt för återhämtning	Upprätta ett scenario där de berörda myndigheterna beslutar att resolution bör inledas innan några av arrangemangen eller verktygen i den centrala motpartens återhämtningsplan tillämpas. I detta scenario har de berörda myndigheterna fastställt att tillämpning av återhämtningsarrangemang eller återhämtningsverktyg under rådande marknadsvillkor kan hota den finansiella stabiliteten och/eller kontinuiteten för kritiska funktioner.	
Icke-obeståndsscenario – Investeringsförlust	Upprätta ett scenario där förluster från investeringar i marginalsäkerheter eller obeståndsfondtillgångar kan uppstå om exempelvis en investeringsmotpart fallerar. En central motpart kan behöva bära sådana förluster	

Typer av scenarier (Artiklarna 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	Faktorer för att beskriva typen av scenarier (artikel 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	En beskrivning av huvudinslagen i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten. (fylls i av resolutionsmyndigheten)
	om verktygen för förlustfördelning i den centrala motpartens regelverk inte täcker dem på annat sätt. Förluster kan också uppstå till följd av investeringar med en central motparts egna finansiella medel, inbegripet första och andra nivån av förfinansierade avsatta egna medel. Investeringsförluster kan uppstå plötsligt.	
Icke-obeståndsscenario – Fallissemang av tjänsteleverantör	Upprätta ett scenario där den centrala motparten till följd av fallissemang hos en depåhållare, ett förvaringsinstitut, en bank eller en avvecklingsbank, ett betalningssystem, ett avvecklingssystem för värdepapper eller en annan enhet som tillhandahåller liknande tjänster förlorar tillgång till sina tillgångar, blir oförmögen att samla in marginalsäkerheter eller blir oförmögen att omvandla icke-kontanta säkerheter eller investeringar till kontanter. Detta kan leda till likviditets- och/eller solvensproblem för en central motpart, beroende på fallissemangets art och konsekvenser samt på den tid det tar att återfå tillgången till tillgångarna.	
Icke-obeståndsscenario – Operativa riskhändelser	Upprätta ett scenario där finansiella förluster eller likviditetsproblem uppstår till följd av en rad operativa misslyckanden, såsom mänskliga fel, it-fel, bedrägerier, cyberincidenter eller underlåtenhet hos leverantörer eller tjänsteleverantörer. En central motpart kan ådra sig operativa förluster direkt (primära förluster) eller på grund av rättsliga åtgärder som vidtagits av andra som påverkas av händelsen (sekundära förluster). Operativa riskhändelser kan inträffa plötsligt, men vissa förluster, särskilt sekundära förluster, kan förverkligas fullt ut först efter flera år.	
Icke-obeståndsscenario – Finansiella förluster (omfattande förlustfördelningsarrangemang för depå- och investeringsförluster som den centrala motparten ådrar sig till följd av sin clearing- och avvecklingsverksamhet)	Upprätta ett scenario där den centrala motparten inte har tillräckliga finansiella medel eller verktyg för att täcka icke-obeståndsförluster (inbegripet förluster som härrör från rättsliga risker, inbegripet rättsliga, regleringsmässiga, verkställighetsmässiga eller avtalsenliga sanktioner som kan leda till betydande förluster eller osäkerhet för den centrala motparten och som kan komma att förverkligas först efter lång tid). I detta scenario ska icke-obeståndsförlusterna vara större än den centrala motpartens kapital och villkorade resurser (t.ex. försäkringar och garantier från moderbolag). Alternativt, i ett scenario där den centrala motpartens clearingmedlemmar också skulle behöva bära förluster, ska de sammanlagda	

Typer av scenarier (Artiklarna 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	Faktorer för att beskriva typen av scenarier (artikel 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	En beskrivning av huvudinslagen i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten. (fylls i av resolutionsmyndigheten)
	<p>tillgängliga medlen vara otillräckliga för att täcka förlusterna och/eller för att fylla på kapital upp till den miniminivå som krävs.</p>	
	<p>Upprätta ett scenario där den centrala motpartens arrangemang för att täcka (specifika) icke-obeståndsförluster som anges i återhämtningsplanen inte kan användas eller inte fungerar som avsett. Till följd av detta är de planerade medlen eller verktygen inte tillgängliga eller inte tillräckligt tillgängliga vid tidpunkten för återhämtningen.</p>	
	<p>Upprätta ett scenario där den centrala motpartens clearingmedlemmar inte uppfyller sina skyldigheter enligt den centrala motpartens återhämtningsåtgärder. I detta scenario uppfyller clearingmedlemmarna inte de tillämpliga skyldigheterna när det gäller förlustfördelning eller påfyllning.</p>	
	<p>Upprätta ett scenario där den centrala motpartens aktieägare inte stöder den centrala motpartens återhämtningsåtgärder. I detta scenario täcker den centrala motpartens moderbolag eller andra aktieägare inte den centrala motpartens icke-obeståndsförluster som inte fördelas någon annanstans och/eller är ovilliga att rekapisera den centrala motparten, oavsett om det finns ett avtalsmässigt åtagande, en garanti från moderbolaget eller liknande arrangemang för att tillhandahålla finansiella medel eller inte.</p>	
	<p>Upprätta ett scenario där de berörda myndigheterna beslutar att resolution bör inledas innan vissa av återhämtningsarrangemangen eller återhämtningsverktygen tillämpas eller den centrala motparten avvecklats. I detta scenario är den centrala motpartens återhämtnings- och avvecklingsarrangemang förenliga med principerna för finansmarknadsinfrastrukturer, men de berörda myndigheterna har fastställt att tillämpningen av dem under rådande marknadsförhållanden kan hota den finansiella stabiliteten och/eller kontinuiteten för kritiska funktioner.</p>	
Händelser som orsakar samtidiga obestånds- och icke-obeståndsförluster – Detta scenario avser en	Upprätta ett scenario där specifika enheter är väsentliga orsaker till både obestånds- och icke-obeståndsförluster. Det kan även vara relevant att ta fram specifika scenarier som analyserar	

Typer av scenarier (Artiklarna 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	Faktorer för att beskriva typen av scenarier (artikel 12.3 a och 12.7 j i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter)	En beskrivning av huvudinslagen i de scenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten. (fylls i av resolutionsmyndigheten)
<p>situation där obestånds- och icke-obeståndsförluster uppstår samtidigt till följd av en enda händelse eller till följd av flera händelser som inträffar under en kortare tidsperiod.</p>	<p>effekterna av obeståndshändelser som påverkar dessa enheter.</p> <p>Beakta huruvida icke-obeståndsförluster skulle bäras av clearingmedlemmar med påverkad förlustspridning som följd, och huruvida det finns väsentliga skillnader mellan olika kombinationer av obestånds- och icke-obeståndshändelser när det gäller tillgängliga verktyg, användning av verktyg, förlustvägar eller inverkan på berörda parter.</p>	

5.4.2 Del 2 – Huvudinslag i sammanfattningen av resolutionsplanen

Bilagan nedan bör fyllas i av resolutionsmyndigheten i enlighet med riktlinjerna 1 och 3.

Hänvisning till förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter	Aspekt	Beskrivning av huvudinslag	Kommentarer	Huvudinslag i sammanfattningen (fylls i av resolutionsmyndigheten)
12.7 b	Sammanfattning av väsentliga ändringar	Alla väsentliga ändringar avseende den centrala motparten.	Sammanfattningen av väsentliga ändringar bör bestå av en kort beskrivning av de väsentliga ändringarna som den centrala motparten genomgått sedan den senaste resolutionsplanen: marknader där den är verksam, kärnaffärsområden, clearingtjänster, samverkansöverenskommelser eller andra ömsesidiga beroendeförhållanden, däribland tjänsteleverantörer, kapitalstruktur, tillsynskrav (inklusive metoderna för obeståndsfonder, ramar för hantering av marginalsäkerheter och likviditetsrisker, investeringsstrategier, säkerhetsstrategier och avvecklingsstrategier), icke-tillsynskrav	

			(inbegripet organisatoriska krav, krav avseende driftskontinuitet, utkontraktering, uppföranderegler), ägande, förvaltarens incitamentsstrukturer, resolutionsscenarier och resolutionsstrategier.	
12.7 c	Kritiska funktioner	<p>En allmän beskrivning av de funktioner som resolutionsmyndigheten definierar som kritiska.</p> <p>En allmän beskrivning av de huvudsakliga beroendena mellan kritiska funktioner och kritiska beroendeförhållanden.</p>	<p>Sammanfattningen av kritiska funktioner bör innehålla en lista över de funktioner som resolutionsmyndigheten bedömer som kritiska. Sammanfattningen ska också beskriva de kritiska beroendeförhållanden som identifierats. Det kan handla om interna och externa arrangemang och processer, såsom drift, it-förfaranden, en förteckning över nyckelpersonal och kritiska tjänsteleverantörer som är nödvändiga för att den centrala motparten ska kunna fortsätta att tillhandahålla sina kritiska funktioner. Sammanfattningen bör också innehålla en beskrivning av aspekter som kan vara nödvändiga för att möjliggöra överföring av kritiska funktioner till ett bro-institut eller till en köpare (om detta är en del av den föreslagna resolutionsstrategin), en beskrivning av hur kritiska funktioner kan skiljas från icke-kritiska funktioner i ekonomiskt, operativt och juridiskt hänseende samt en sammanfattning av hur den centrala motpartens föreslagna metod för att avskilja eller inte avskilja den centrala motpartens kritiska funktioner från andra funktioner kan påverka bedömningen av</p>	

			<p>resolutionsmöjligheterna för den centrala motparten.</p> <p>Om resolutionsmyndighetens bedömning av kritiska funktioner skiljer sig väsentligt från den bedömning som den centrala motparten gjort i sin återhämtningsplan bör sammanfattningen beskriva de huvudsakliga skälen till att resolutionsmyndigheten har bedömt de kritiska funktionerna annorlunda, de väsentliga effekterna av de olika bedömningarna och hur detta skulle kunna påverka den centrala motpartens möjlighet till resolution.</p> <p>Sammanfattningen kan innehålla en kartläggning av kritiska funktioner för identifierade juridiska personer och för den centrala motpartens kärnaffärsområden.</p>	
12.7 d	Tidsram för genomförandet	En allmän beskrivning av de viktigaste stegen med uppskattade tidsramar för att genomföra de väsentliga aspekterna av resolutionsplanen.	Enligt principen om relevans kan det hända att den centrala motparten inte får någon information om tidsramen för genomförandet. Om så är fallet bör fokus för sammanfattningen av tidsramen för genomförandet vara att ge den centrala motparten en allmän uppfattning om tidsramen.	
12.7 e	Bedömning av möjligheten till resolution	En beskrivning av huruvida det anses vara möjligt att försätta den	Sammanfattningen av bedömningen av möjligheten till resolution bör återge huvuddragen av slutsatserna om	

		centrala motparten i resolution.	bedömningen av möjligheten till resolution av den centrala motparten, inbegripet åtminstone huruvida den centrala motparten bedöms kunna försättas i resolution på grundval av resolutionsmyndigheternas överväganden.	
12.7 f	Hinder för resolution	Information om eventuella hinder för möjligheten till resolution, om sådana har identifierats och meddelats den centrala motparten i en rapport i enlighet med artikel 16.1 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.	Om det identifierats väsentliga hinder för möjligheten till resolution ska resolutionsmyndigheten ta fram en rapport. Sammanfattningen av hinder för resolution bör hänvisa till rapporten och ge en indikation på i vilken utsträckning hinder har identifierats och, om möjligt, ge ytterligare information om hur processen för att undanröja sådana hinder ska genomföras.	
12.7 g	Fastställande av värdet på och möjligheten att avyttra kritiska funktioner och tillgångar	En allmän beskrivning av det fastställda värdet och möjligheten att avyttra den centrala motpartens kritiska funktioner och tillgångar.	Fokus för sammanfattningen av fastställande av de kritiska funktionernas och tillgångarnas värde och möjligheten att avyttra dem bör vara att informera den centrala motparten om de viktigaste faktorerna för att fastställa värdet och möjligheten att avyttra den centrala motpartens kritiska funktioner. Om den metod som tillämpas av resolutionsmyndigheten för att bedöma dessa faktorer väsentligt avviker från den värderingsmetod som används enligt återhämtningsplanen bör sammanfattningen	

			innehålla en beskrivning av de huvudsakliga skälen till denna avvikelse och av dess eventuella väsentliga effekter.	
12.7 h	Informationskrav	En beskrivning av relevant information.	Fokus för sammanfattningen av informationskrav bör vara att informera den centrala motparten om vilka uppgifter som enligt artikel 13 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter ska hållas aktuella och alltid vara tillgängliga för resolutionsmyndigheterna.	
12.7 i	Finansiering av resolutionsåtgärderna	En allmän beskrivning av hur den aktuella resolutionsåtgärden kan finansieras.	Sammanfattningen av hur resolutionsåtgärder kan finansieras bör vara inriktad på att, i tillämpliga fall, tillhandahålla en översikt till den centrala motparten över potentiella källor till resolutionsfinansiering.	
12.7 j	Resolutionsstrategier och resolutionsscenarier	En allmän beskrivning av de valda resolutionsscenarierna samt en kortfattad beskrivning av de strategier som valts.	Fokus för sammanfattningen av resolutionsscenarier och resolutionsstrategier bör vara att förse den centrala motparten med en översikt över resolutionsscenarierna och de valda resolutionsstrategierna, och om flera strategier har valts, hur deras tillämpning skiljer sig åt, och de viktigaste aspekterna av den strategiska analys som ligger till grund för valen av resolutionsscenarier och resolutionsstrategier.	
12.7 k	Kritiska externa ömsesidiga beroenden	En allmän beskrivning av den centrala motpartens	Fokus för sammanfattningen av kritiska externa ömsesidiga beroenden bör vara att	

		<p>kritiska externa ömsesidiga beroenden.</p>	<p>ge den centrala motparten en översikt över vilka de externa kritiska ömsesidiga beroendena är för att säkerställa kontinuiteten i den centrala motpartens kritiska funktioner. Om de ömsesidiga beroenden som identifierats av resolutionsmyndigheten skiljer sig väsentligt från dem som identifierats i återhämtningsplanen bör sammanfattningen ange de huvudsakliga skälen till att resolutionsmyndigheten har bedömt de kritiska beroendeförhållandena annorlunda och eventuella väsentliga konsekvenser av de olika bedömningarna för tillämpningen av resolutionsplanen och för den centrala motpartens möjlighet till resolution. Utkontrakteringsarrangemang till kritiska tjänsteleverantörer bör ingå i detta avsnitt i den mån de täcker någon del av den centrala motpartens centrala verksamhet.</p>	
12.7 I	Kritiska ömsesidiga beroenden inom koncernen	<p>En allmän beskrivning av den centrala motpartens kritiska ömsesidiga beroenden inom koncernen.</p>	<p>Fokus för sammanfattningen av kritiska ömsesidiga beroenden inom koncernen bör vara att ge den centrala motparten en översikt över de ömsesidiga beroenden som identifierats för att säkerställa kontinuiteten i den centrala motpartens kritiska funktioner.</p> <p>Om de ömsesidiga beroenden som identifierats av resolutionsmyndigheten skiljer sig väsentligt från dem som identifierats i återhämtningsplanen bör</p>	

			<p>sammanfattningen ange de huvudsakliga skälen till att resolutionsmyndigheten har bedömt de kritiska beroendeförhållandena annorlunda och eventuella väsentliga konsekvenser av de olika bedömningarna för tillämpningen av resolutionsplanen och för den centrala motpartens möjlighet till resolution.</p>	
12.7 m	<p>Säkerställa tillgång till vissa av den centrala motpartens funktioner</p>	<p>En allmän beskrivning av de olika alternativen för att säkerställa fortsatt tillgång till de väsentliga operativa processerna och systemen och upprätthållandet av avtal (externa och interna).</p>	<p>Fokus för sammanfattningen av säkerställande av tillgång till vissa av den centrala motpartens funktioner bör vara att förse den centrala motparten med en beskrivning av de viktigaste operativa processerna och systemen samt av hur dessa ska bedömas och upprätthållas. Sammanfattningen ska också beskriva hur fortsatt tillgång till infrastruktur, processer och operativa arrangemang ska säkerställas för att se till att den centrala motpartens grundläggande verksamhet och system fortsätter att fungera samt de viktigaste resultaten av bedömningen.</p> <p>Sammanfattningen bör också innehålla en allmän beskrivning av hur det säkerställs att avtal (externa och interna) upprätthålls, inbegripet klausuler om avtalsenlig resiliens, resolutionssäkra klausuler och begränsningar av uppsägningsrätten vid resolution och för interna avtal,</p>	

			marknadsmässiga avtalsvillkor och prissättningsstrukturer.	
12.7 n	Hur resolutionsmyndigheten kommer att erhålla de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra värderingen	En allmän beskrivning av den typ av uppgifter som kommer att krävas för att genomföra en värdering.	Fokus för sammanfattningen av uppgifter för värdering bör vara att beskriva de uppgifter som krävs för att genomföra värderingen. Sammanfattningen bör ge den centrala motparten en uppfattning om typen (och detaljnivån) av de uppgifter som resolutionsmyndigheten kan begära för att vidta åtgärder inom ramen för resolutionsplanen och för att säkerställa den rättvisa, försiktiga och realistiska värdering som avses i artikel 24 i förordningen om återhämtning och resolution av centrala motparter.	
12.7 o	Inverkan på anställda	En allmän beskrivning av den centrala motpartens anställda och hur viktig personal ska behållas.	Sammanfattningen av resolutionsmyndighetens analys av resolutionsplanens inverkan på anställda bör ge en översikt över de anställda hos den centrala motparten och särskilt hur man planerar att behålla viktig personal under resolutionsfasen. Planen för kommunikation med de anställda bör också beskrivas.	
12.7 p	Kommunikationsplan	En allmän beskrivning av kommunikationsplanen med uppgifter om vem som informerar media och allmänheten, när de	Sammanfattningen ska beskriva för den centrala motparten hur kommunikationsplanen är tänkt att genomföras och (i den mån det är möjligt) ange vem som ska informera media och allmänheten, när de ska informeras och	

		ska informeras och vad som ska kommuniceras.	vilken information som ska ingå i kommunikationen.	
12.7 q	Grundläggande verksamhet och system	En allmän beskrivning av grundläggande verksamhet och system som identifierats i resolutionsplanen.	<p>Sammanfattningen av grundläggande verksamhet och system bör beskriva för den centrala motparten grundläggande verksamhet och system som identifierats inom ramen för resolutionsplanen.</p> <p>Om de grundläggande verksamheter och system som identifierats av resolutionsmyndigheten skiljer sig väsentligt från dem som identifierats i återhämtningsplanen bör sammanfattningen innehålla de huvudsakliga skälen till att resolutionsmyndigheten har bedömt de väsentliga verksamheterna och systemen annorlunda och eventuella väsentliga konsekvenser av de olika bedömningarna för tillämpningen av resolutionsplanen och den centrala motpartens möjlighet till resolution.</p>	
12.7 r	Arrangemang för att underrätta resolutionskollegiet	En allmän beskrivning av arrangemangen för att underrätta resolutionskollegiet.	Enligt principen om relevans kan det hända att den centrala motparten inte får någon information om arrangemangen för att underrätta kollegiet. Om så är fallet bör sammanfattningen beskriva de förfaranden och processer som ska följas när resolutionskollegiet underrättas.	
12.7 s	Åtgärder för att underlätta överförbarheten för positioner	En allmän beskrivning av hur överförbarheten för	Fokus för sammanfattningen av åtgärder för att underlätta överförbarheten för positioner	

	<p>och därmed sammanhängande tillgångar</p>	<p>positioner och därmed sammanhängande tillgångar hos dess clearingmedlemmar och deras kunder till en annan central motpart eller ett broinstitut kan uppnås på ett konkret sätt.</p>	<p>och därmed sammanhängande tillgångar bör vara att ge den centrala motparten en allmän översikt över processen för överföring av dess clearingmedlemmars och deras kunders positioner och därmed sammanhängande tillgångar till en annan central motpart eller ett broinstitut och de åtgärder som den centrala motparten har genomfört för att underlätta denna process.</p>	
--	---	--	---	--